

СЛОВО НА ВЕЛИКИ ПЕТЪК

22 април (9 април ст. ст.) 2011 г.

Днес, възлюбени, е ден на страх и срам за човешката съвест. Днес човечи съдят Съдията на вселената. Днес служителите на Закона отреждат смърт за Законодателя. Днес пред съдилището на Пилат е подсъдим Изворът на вечната правда. Днес човечи вдигат ръка, за да лишат от живот Този, Който оживотворява всичко съществуващо.

Днес е ден на страх и срам за човешката съвест...

Има ли предел човешкият грях? Познава ли по-страшно поражение човешката съвест? Нима е проклетие да бъдеш човек?

Да, ако искаш да бъдеш човек без Богочовека, на всяка цена без Богочовека. Той не оковава твоята свобода. Положил е за предел на човешкия грях не само Своята правда, ала и безпределната Си любов към човека, като заради него Сам стана по думите на свети Игнатий Богоносец *разпъната Любов*. Единствено свободата ни прави способни да откликнем на любовта с ответна любов. И ако ние отблъснем разпънатата заради нас Любов, неизбежно ще станем в една или друга степен следовници на първосвещениците, на Иуда и на всички, които искаха или одобряваха Христовата смърт. Тогава самите ние ще бъдем черен извор на страх и срам за човешката съвест. Ала с Божеската Си мощ Богочовекът превърна нашето ужасяващото падение на Велики петък в наша победа. Човекът изля отровата на греха си върху Бога, а Бог го избави от греха. Човекът дари Бога с демонична омраза, а Бог съкруши властта на дявола. Човекът уби Бога, а умъртвеният Бог избави човека от смъртта. И тази победа Бог дарява на човека не като всемогъщ Властелин, а като разпъната Любов, като смирен Странник, Който хлопа в дверите на човешкото сърце и чака... И ето тук са страхът и надеждата за човешката съвест, за човека. Ще разтвори ли човекът дверите на сърцето си, ще въведе ли вътре Странника, ще отговори ли с любов на Любовта, на разпъната

Любов? Страх и надежда. Страх да не би човекът да затръшне дверите пред Странника. Или да са направи, че не чува тихото, търпеливо хлопане. Или пък да покани Странника само в преддверието, а сам да се оттегли в уютната си стая... Надежда, че човекът не ще постъпи така, а с вяра, благодарност и обич ще въведе Странника в светилището на сърцето си, та да стане Той стопанин на сърцето му. Стори ли тъй, човекът започва да вкусва от Христовата победа, от Божията победа на Велики петък. Такъв човек вече не ще бъде страх и срам за човешката съвест, от такъв човек започват да се свличат оковите на греха, сърцето на такъв човек става все по-непристъпно за поднебесните духове на злобата, в такъв човек започва да кълни семето на вечния живот. Така човекът става христолик, с Христовата благодат става подобен на Христа, става Христов приятел, става бог по благодат, става съобщник на небожителите. Ето какво е призиванието на всички ни, които се именуваме християни.

Днес е ден на страх и срам за човешката съвест. Днес е и ден на страх и надежда за човешката съвест. Какъв ще бъде за нас идният ден, какви ще бъдат дните до края на земното ни странствование?

Зависи от нас. От нашия избор. От това дали с всичкия си разум, от все сърце, с цялата си душа ще възжелаем да ни оживотвори Животът, вкусил днес смърт заради нас и заради нашето спасение. И ако това желание стане душа на душата ни, ние ще можем да се приобщим към потресаващата тайна на Велики петък, към тайната на най-светлата победа, избликнала от най-мрачното поражение... На Него, Вечносъществуващия, на Бог Слово, станал заради нас Човек, заедно с безначалния Му Отец и с Пресветия, Благ и Животворящ Дух – Единосъщна и неразделима Троица – слава, благодарение и поклонение сега и всякога и във вечни векове! Амин.